

Velja po pošti:

za celo leto naprej K 26.—
za pol leta " " 13.—
za četrt leta " " 6-50
za en mesec " " 2-20

V upravnishtvu:

za celo leto naprej K 20.—
za pol leta " " 10.—
za četrt leta " " 5.—
za en mesec " " 1-70

Za pošlj, na dom 20 h na mesec.

Posamezne štev. 10 h.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2 (vhod čez dvorišče nad tiskarno). — Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredniškega telefona štev. 74.

Političen list za slovenski narod

Upravištvu je v Kopitarjevih ulicah št. 2. — Vsprejema naročnino, inserate in reklamacije.

Upravišškega telefona štev. 188.

Inserati:

Enostop. petivrst (72 mm):
za enkrat 13 h
za dvakrat 11 "
za trikrat 9 "
za več kot trikrat . . . 8 "
V reklamnih noticah stane enostopna garmondvrsta 26 h. Pri večkratnem objavljenju primeren popust.

Izhaja

vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Kulturne sile katolicizma.

Profesor Evgen Jarc.

Govoril na slavnostnem zbor. katol. shoda.

Dični vladike slovenski! Slavnostni zbor! Dva tisoč let bo kmalu tega, kar se je završil v mestu Jeruzalemu velepomemben prizor. Na sodnem svojem stolu sedi obdan od vojakov in uradnikov zastopnik rimske oblasti, Poncij Pilat, ki ima v svojih rokah oblast nad življenjem in smrtjo svojih podanikov. Pripelejo predenj obtoženca. Kaj mu očitajo? Sovražnik ga tožijo, da se izdaja za kralja Judov. Ali, ko ga vpraša Pilat sam, kaj čuje od njega? »Moje kraljestvo ni od tega sveta. Jaz sem zato rojen in sem zato prišel na svet, da pričam resnici. Vsak, kateri je iz resnice, poslušaj moj glas.« In tedaj se obrne zastopnik rimske oblasti pol porogljivo, pol obupno na stran in pravi: »Kaj je resnica?»

Pomenljiv prizor! Tukaj vidimo na eni strani moderno svetovno naziranje takratne dobe, nazor brezčutja, pohlepa po blagu in uživanju, raztrgan v sebi in obupnost, na drugi strani Niega, ki je prinesel svetu milost in resnico. In ako zasledujemo razvoj svetovne zgodovine v vseh vekih do današnjega dne, vidimo v vseh dobah tudi to nasprotje med krščanstvom in svetovnim nazorom nasprotnikov krščanstva. Razne so oblike, v katerih se kaže to nasprotje. So to včasih krvavi boji, v katerih padajo žrtve sovražnikov krščanstva pod rabljevim mečem; so to včasih boji z uma svitlim mečem. Tak boj bijemo tudi mi danes v modernejši naši dobi. Ako skličejo naši nasprotniki ob slovesnih trenutkih, kakor je to n. pr. III. slovenski katoliški shod, svoje shode, tedaj je vedno geslo: »Boj klerikalizmu!« »Boj ultramontanizmu!« Beseda se izpreminja, a jedro ostane: »Boj proti cerkvi!«

Kaj očitajo ti nasprotniki naše veri? Oni pravijo: naša vera je za srednji vek, ne strinja se več z modernimi iznajdbami, ne strinja se več z napredkom kulture, celo ovira napredok kulture! Ako gledamo svet, se nam dostikrat pač zdi, da ne veljajo več tiste besede, katere je izgovoril naš nebeški Izveličar v najslovesnejši pridigi, v pridigi na gori: »Blagor usmiljenim, ker usmiljenje bodo dosegli!« in dalje: »Blagor njim, ki trpé preganjanje zavoljo pravice, ker njihovo je nebeško kraljestvo!« Ali veljajo še te besede za našo dobo? Ali se ne godi marveč, kakor pravi trdi bogokletni in mnogo oboževani filozof Nietzsche: »Postanite trdi in ne prizanašajte bližnjemu! Ne povračajte nikdar hudodega z dobrom! Če ste storili komu eno veliko krivico, storite mu jih še pet malih!« — In ako gledamo nebroj solz, ki jih lije trpin, stiskan od mogotca, ako pogledamo zgodovino, ako vidimo, da je bil naš narod večden trpin, moram reči: »Res je tako. Krščanstvo in moderni svet sta v absolutnem, popolnem na-

sprotju. V čem pa je vzrok temu nasprotju? Nasprotniki iščejo vzrok v naši katoliški cerkvi. Ali oni sami so ga povzročili! Mesto Kristusa so postavili na oltar znanost, mesto Kristusa hočejo postaviti na oltar — saj ga še ne poznajo ne — moderni svetovni nazor, moderno prepričanje o življenju in svetu! — Ako se pa ozremo nazaj v zgodovino, vidimo, da je cerkev v vsem svojem delu, v vseh stotletjih bila tista, ki je sprožila in gojila znanost, tista, ki je dala umetnosti življenjskih sil in da je Kristus edini, katerega nauk more prinesiti človeštvu srečo.

Kratek bo moj dokaz, povzet iz bistva katolicizma in zgodovine. Nasprotniki se sklicujejo na velikanski razvoj znanosti v zadnjih desetletjih. Mi se klanjamo njenim silnim razkritjem naravoslovja in priznavamo tehniki njene zasluge. Toda s tem, da se je veda tako razvila, vera v božje razodetje še ni nepotrebna! Vsa moderna veda v vsej svoji obširnosti in močnatosti še ni rešila ugank življenja. Kar nam je dala, to so dvomi, podmene, hipoteze! 20, 30 let je tega, kar je vladal absolutni materializem. Kdor se ni klanjal materijalističnemu Bogu, je bil mračnjak in nazadnjak. Dandanes niti ¹/₁₀ učenjakov ne priznava materijalizma kot princip znanosti. Sledila mu je še cela vrsta drugih izumov: idealizem, empirizem, kritizem. Vsi ti polbog, vsi ti maliki, prihajajo in zopet izginjajo, eno le še ostane: Kristus in katoliška cerkev. (Viharno odobravanje in ploskanje.) Na podlagi tega razvoja je izrekel znani Brunetiere besede o koncu moderne vede; in res je, moderna veda ne pride nikjer do konca in najmanj pa nedvomno ne bo mogla nikdar dati odgovora o najpomembnejšem vprašanju, odkod je človek, kaj je človek, čemu je človek, kaj je njegov cilj, kaj je njegov namen. Mnogo učenjakov ostane samo pri negaciji, pri samem zanikanju. Berolinski Dubois je rekel o vprašanju: zakaj je človek, čemu je, kaj je njegov cilj: »Ignoramus« in s pravo učenjaško nadutostjo je pristavil »et ignorabimus!« In učenjaki tega res ne bodo vedeli, ako ne gredo k tistemu, v katerem je vsa vednost, k Kristusu. (Živahno odobravanje.) Velikansko število katoliških učenjakov nam izpričuje popolnoma, da se da absolutno združiti globoko znanstvenost s pristno katoliško vero, s pravim katoliškim prepričanjem. Dva vzgleda! Vsak medicinar, vsak naravoslovec, izgovarja z velikim spoštovanjem ime velicega Francoza Pasteurja. On je tisti, ki je pokazal moderni medicini nova pota s tem, da je odkril bakterije in ki je dosegel tudi v kemiji mnogo novih rezultatov, in s svojimi iznajdbami koristil francoskemu narodu toliko, da je darvinijane Huxley izjavil, da odtehtajo njegove iznajdbe vseh pet milijard, katere so morali plačati Francozi Nemcem kot odškodnino po vojni leta 1870! In ta mož je bil do konca veren katoličan in njegovo geslo je bilo »Per

vias rectas!« (po ravni poti, po pravi poti vedno naprej!)

Pripoveduje se, da ga je vprašal neki učenjak, kako more biti veren, ko vendar toliko razmišlja in študira, in Pasteur je odgovoril: »Ravno, ker sem toliko študiral, sem ostal veren, kakor bretonski kmet. Ko bi bil pa študiral še več, bi bil postal veren, kakor bretonska kmetica!« V zadnjih dneh svojega življenja je popolnoma ohromel in tedaj je čital najraje o sv. Vincenciju Pavlanskemu, ki je v karitativnem oziru vzor katolika in ko se je ločila njegova duša, držal je še v rokah križec in zadnje njegove besede so bile izpoved naše vere in našega upanja.

Mi vsi živimo sredi vede, ki vedno bolj preobrazuje naš svet, to je elektrika. Kdor je to vedo študiral, ve, kake zasluge ima v tej vedi Aleksander Volta. Ko so dvomili prijatelji o njem, je-li res veren, se je vsedel in je napisal svoj »Confiteor?« In kaj pravi v tem »Confiteor?« »Sveto katoliško cerkev sem smatral vedno za edino pravo in jo še smatram, in brez prestanka hvalim Boga, da mi je podelil tako vero, v kateri hočem živeti in umreti s trdnim upanjem, da si pridobim večno življenje!« Tako torej dva velika učenjaka in 100 drugih ravno tako! V njih mišljenju se najlepše strinja misel svobodna in vera katoliška. Misel svobodna jih podpira v njih delu za resnico, ona jim kaže pot brez predsodkov naprej v globine naravnega človeškega duha in kjer ta pot preneha in neverniki kličejo »Ignoramus et ignorabimus«, tam vidi katoliški učenjak višji cilj, kajti vera mu pravi: »Popolnost je zgoraj, popolnost je v nebesih, popolnost je v Kristusu!« (Viharno odobravanje in ploskanje.) Z mnogimi dokazi se je trudila moderna veda, da bi si jih pridobila zoper katoliško vero. Zlasti je naravoslovje največkrat grešilo proti katoliški veri. In kaj vidimo? Najmodernejša naravoslovna veda je bijolologija, to je tista veda, ki kaže, kako je v naravi vse smotno uravnano, kako je življenje posameznih bitij popolnoma prilagojeno razmeram, v katerih živi. Ta moderna veda priča glasno, da vlada v naravi harmonija, ki ni slučajna, ampak je rezultat inteligence in priča s tem glasno za večno eksistenco božjo.

In zgodovina katoliške cerkve nam priča, da je bila katoliška cerkev vedno prava pospešiteljica znanosti. Eden današnjih predgovornikov je že povdarjal veliko kulturno delo katoliških misijonarjev, ki se razteza od tistega trenutka, ko je Kristus rekel apostolom: »Pojdite in učite vse narode!« pa do danes, ko katoliški misijonar razširja kulturo po najdaljnih delih sveta. — Šolstvo, kakor ga imamo, to je produkt katoliške cerkve. Katoliška cerkev, samostani, škofje, katoliški duhovni so bili, ki so ustanovili prve šole, prve univerze, ki danes smatrajo za svoj privilegij, da podirajo in spodkopujejo cerkev, so delo papeštva! Kar se nam je ohranilo vede iz srednjega veka, vse to nam je ohranila marljiva

va roka skromnih menihov v srednjeveških samostanih. Samostani so bili tisti, ki so gojili pravo vedo in jo goje še danes, dasi imena teh samostanskih učenjakov ne slovijo tako, kakor imena marsikaterih posvetnih, ki so storili veliko manj in ki delajo samo za slavo. Ti pa ne delajo za svojo slavo, ampak vse v slavo in čast božjo. Imenoval bi tukaj samo dve imeni, namreč slavnega lanskega leta umrlega dominikanca Denila, ki je pokazal srednji vek v popolnoma novi luči in posebno izpostavil kritiki Lutrovo življenje, katero kritiko morajo priznavati tudi protestantje, ker je znanstvena in nepobitna, in pa jezuita Wasmanna; obe imeni, pred katerima se mora klanjati ves znanstveni svet.

Govoril bi Vam tudi lahko o tem, kaj je slovenski narod dolžen katoliški cerkvi že izza časov, ko je meščanstvo plavalo v tujem duhu, se potapljalo v tuji kulturi. Tedaj je bil edini katoliški duhovnik tisti, ki je ohranil narodu izobrazbo in narodnost. Nehvaležnost, čin nehvaležnosti je, ako se danes preganjajo prvi nositelji kulture med našim narodom. Izpolnjuje se danes nad katoliškimi tisto, kar pravi sv. pismo: »Strah Gospodov je začetek modrosti!« Nekatoliški učenjaki ne najdejo višjega cilja. Njim je znanost sama edini namen, in pa lastna čast, lastna slava, lastna hvala. Ne tako katoliški učenjak. Lastna hvala stoji pri njem v ozadiju. Glavna čast in hvala mu je, ako stori kaj v večjo čast božjo in ako stori kaj, da poviša ljubezen do bližnjega. Tu se vidi, da se v katoliški cerkvi očitno izpolnjuje besede Montesquieuja: »Čudovito je, kako katoliška vera, katere edini namen se nam zdi sreča v drugem življenju, pospešuje našo srečo tudi v tem življenju!«

Kristus je najvišja resnica! On je pa tudi najvišja lepota! Njegove besede premagajo poslušavca, da se mu klanja brezpogojno vernik in neverniki. Sv. pismo je še dandanes vernim in nevernim višek človeške filozofije in vzor poezije. Najgloblje bistvo svojega nauka, misterij nebeškega kraljestva in bistvo sveta nam je podal Jezus v podobah in prilikah in ga s tem približal umstveno in čustveno nam zemljanom. Saj je pel že psalmist: »Čuj, moje ljudstvo, moje postavbo, nagnite svoja ušesa k besedam mojih ust! Odprl bom v prilikah svoja usta; govoril bom skrivnosti iz davnih časov.« Prilike o zgubljenem sinu, o usmiljenem samaritanu, o sovražniku, ki je vsejal ljuliko, — to so prilike, v katerih se združuje najgloblja filozofija z največjo, najvzorniješo lepoto.

Najvzvišenejša je pa tudi lepota katolicizma v njegovih obredih. Od protestantizma smo navajeni podcenjevanja te lepote. Ali ravno protestant Schiller nam slika v svoji »Mariji Stuart« prizor, ki živo priča o lepoti naših obredov in njenem nepremagljivem učinku, ki ga napravljata na puritana Mortimerja v domu, da ga spreobrne. Mortimer je vzgojen v puritanski veri in zato sovraži

LISTER.

Mož z brazgotino.

Angleški spisal C. Doyle.

Isa Whitney, brat pokojnega Elije Whitneyja, doktorja teologije in rektorja semenišča, je bil strasten pivec in kadilec opija. Bila je to posledica mladostnih budalosti še iz onega časa, ko je hodil v šolo. Prebiral je spise de Quinceys-ove o sanjah in občutkih; da bi se on doživel take učinke, namočil je tobak vedno v opijevo tekočino. Zgodilo se je z njim to, kar že popred z marsikom drugim: prepozno je izpoznal, da je navada železna srajca, ki se lahko obleče, toda težko sleče. Ostal je suženj strupa; njegovi prejšnji prijatelji so se ga nekateri s studom ogibali, drugi pa so ga oddaleč s pomilovanjem opazovali. Še danes ga vidim, kako sedi tam sključen na svojem sedežu, obraz rumen in nabuljen, oči udrté s povešenimi trepalnicami, zenice skrčene kot bunčica pri igli, cel pa kot žalosten ostanek razvaline nekdanjega plemenitega, ponosnega moža.

Nekega večera — bilo je junija meseca I. 1889 — približno ob času, ko se človeku začne zdehati in pogled vedno uhaja na uro,

je nekdo burno pozvonil za zvonec hišnih vrat. Skočil sem pokoncu, moja soproga pa je z neveselim obrazom odložila ročno delo.

»Zopet kak bolnik,« je dejala. »Morda bodeš moral še enkrat z doma.«

Vzdignil sem se, ker sem se pravkar vrnil od napornega dela.

Čul sem, kako so se odprla večna vrata, nekdo je izpregovoril burno nekaj besed, nato so se zaslislali nagli koraki. Vrata v sobo so se odprla in vstopila je v temno krilo oblečena ženska, obraz zakrit z črnim pajčolanom.

»Oprostite, da prihajam tako kasno ponoči,« je dejala, a takoj ne več v stanu premagovati se, se je oklenila vratu soproge in zahtevala.

»Ah, nahajant se v strašnem položaju,« je rekla, »zato potrebujem nujno vaše pomoči.«

»Ali je mogoče! Saj to je Kati Whitney!« oglasila se je moja soproga in razgrnila njen obraz.

»Kako si me prestrašila Kati! Ko si vstopila, nisem niti slutila, da si ti.«

»Nisem našla druge poti, kot zateči se semkaj.«

To ni bilo nič novega, Kdor je bil v sili, pribežal je v varstvo moje soproge, kot ptiči na svetilnik.

»Drago mi je, da si prišla. Toda sedaj pi-

ješ najprvo kozarec vina, medtem pa počasi poveš, kaj se je zgodilo. Ali ti je morda ljubše, da moj soprog odide?«

»Ne, nikakor ne. Tudi doktorjevega sveta in njegove pomoči potrebujem. Tiče se mojega moža. Že dva dni ga ni bilo domov, zato sem v neizrečenih skrbih zani.«

Ni bilo prvokrat, da je nama tožila svoje gorje in skrb za soproga, meni kot zdravniku in moji soprog kot svoji prijateljici, ki ji je vse zaupala še izza šolske dobe. Mirila sva jo in tolažila, kolikor sva mogla. Vprašal sem jo, če vé, kje bi utegnil biti njen mož, in če bi bilo mogoče, odpraviti ga domov. Pritrdila je. Poizvedela je, da je zadnje čase, kadar se ga je polotila bolezen uživanja opija, zahajal v tam daleč na koncu mesta nahajajoč se brlog, kjer so se shajali pivci opija. Doslej je izostal navadno le po en dan, ter se redno na večer vrnil, seveda ves tresoč se in potr domov. Sedaj ga pa ni že več kot dva dni. Gotovo leži tam v beznici med ribiči in najslabšimi izvržki človeštva, ki se tam shajajo, kjer uživajo strup in prespe njegove posledice kar tam.

Gotovo je njen soprog v »zlati krčmi«, dejala je. Toda kako naj gre ona, mlada ženska in boječa na tak kraj med množico najslabših ljudi, ter med njimi išče svojega moža? Tako je bilo in nič drugega ni preosta-

jalo, da jo spremim jaz do tja. — Morda bi bilo še boljše, da bi šel jaz sam? — Saj sem zdravnik in svetovalec njenega moža, torej bi gotovo najlažje vplival nanj. Oblinbil sem, da ga pripeljem v dveh urah domov, seveda, če ga res tudi ondi najdem. Po preteku komaj desetih minut sem se že peljal, ne da bi bil slutil, kako bode ta čudna zadeva postala še bolj čudna. Prvi del svoje naloge sem še dosti dobro rešil brez težav in zaprek. Gorenja takozvana Swandam ulica je ena izmed najgrših londonskih ulic. Nahaja se zadaj za skladišči, ki so na severnem delu ob Themsi in se razprostirajo do vzdolnega dela proti London-Bridge. Po stopnjšču med raznimi kramarskimi lopami in žganjarnami prišel sem do strmih stopnic, ki so vodile v neko, tesni kleti podobno temno luknjo. Tam je bila ona beznica, katero sem iskal. Ukazal sem vozniku, naj me čaka, sam pa sem se podal doli po stopnjah ter dospel v ozek, dolg in nizek prostor, kjer je stalo več lesenih ležišč. Celi oblaki dima so napolnjevali prostor, tako da se ni dalo skoraj ničesar razločiti.

Kakor prikazni bežale so tam razne postave, sključene in popačenih obrazov. Le malokdo se je ozrl z brezizraznim pogledom na novodošleca.

(D dalje.)

GRİČAR & MEJAČ, Ljubljana, Prešernove ulice 9

priporočata svojo popolnoma nanovo sortirano **zalogo oblek** za **gospode, dečke in otroke**,
osebito zelo praktične **obleke za šolarje** trpežne in poceni kakor tudi mične.

Novosti v konfekciji za dame in deklice.

Meteorologično poročilo.

Višina n. morjem 306 2 m, srednji zračni tlak 736 0 mm

Dan	Čas opazovanja	Stavba barometra v mm	Temperatura po Fahrenheitu	Vetrovi	Obilje
10	9. sveč.	734.2	17.5	sr. vzh.	obl.
11	7. jut.	735.6	13.3	sr. jvzh.	dež
	2. pop.	735.9	13.3	sl. jvzh.	obl.

Srednja večeršana temp. 18.7°, norma. 15.6°
Sinoči nevihta.

Ena steklenica

3 kg vsebine 2371 9

malinovega sirupa

lekarja Piccolija v Ljubljani,
nedosežne kakovosti,

se pošilja všteti poštino in zavijanje po poštne povzetju za K 5.30 v prvem pasu, sicer K 5.60.

V Ljubljani stane ena steklenica s 3 kg K 4.—; pasteurisirana steklenica (ca. 1 kg) K 1.50. Razpošilja se tudi v sodčkih po 20, 30, 40 in več kg.

Samo

50 vinarjev

stane 1 kilo

1982 2

Olja proti prahu

priznано najboljšje vrste pri

Adolfu Hauptmannu v Ljubljani

tovarna oljnatih barv, firneža, laka in kleja.

Zidarji in delavci

se sprejme proti dobri plači pri stavb. podjetništvu 2026 2

F. Trumler, arhitekt,
Pred škofijo št. 3, I. nadstropje, Ljubljana.

Dijaki

na stanovanje in hrano se sprejmejo v Vegovih ulicah 6 I. nadstr. — Na razpolago je 2033 tudi glasovir in kopalna soba. 3-2

2 dečka ali deklici

se sprejmeta na stanovanje in hrano pri starejši samostojni rodbini. Posebna soba. 2003 3-3

Vpraša naj se na **Rimski cesti 9**, I. nadstropje, vrata 12. (Gorjupova hiša.)

V kmetovalstvu precej izurjen, pošten in zanesljiv, do 40 let star 2007 5-4

hlapec

z dežele se išče v stalno službo za malo posestvo v mesto; plača zraven proste hrane po dogovoru.

Ponudbe sprejme **J. Vrhovnik, vrtnar,** Nunske ulice 3 v Ljubljani.

Trgovski pomočnik,

2031 2-1

spreten manufakturst, dober prodajalec, se takoj sprejme v trgovini **LUDOVIK SMOLE v Sevnici.**

Lepa, meblovana

mesečna soba

se odda takoj v **Florijanskih ulicah št. 23**, II. nadstropje. 2029 1

Pozor! Le „Templjev“ in „Styria-vrelec“ sta zakonito zavarovana kot rogaška kisleca. Vsi drugi proizvodi, ki ne nosijo oznamenila „Templjev-vrelec“ ali „Styria-vrelec“ in ki se varjivo prodajajo kot „Rogaška kisleca“, naj se odklanjajo.

Deželna vrelska uprava

1949 o 2-1

Rogaška Slatina.

Profesor
dr. pl. Valenta
se je povrnil

in ordinira od 2.—4. ure pop.
v **Frančiškanskih ulicah 12.**

2021 2-2

O. Bernatovič

prodaja do 15. septembra radi pomanjkanja prostora po **zelo znižanih cenah**, dokler je kaj zaloge:

110

jopic za dame in deklice po gl. 1.50, 2.—, 2.50, 3.— do 5.—.

45

površnikov (raglansev) za dame in deklice v vseh barvah po gl. 2.50, 3.—, 4.—, 5.— do 6.—.

96

oblek iz sukna in kamgarna za gospode in dečke po gl. 3.—, 4.—, 5.—, 6.— do 8.—.

200

pralnih oblek iz sukna za otroke po gl. 1.— do 2.—.

Volnati klobuki za gospode in dečke od 50 kr. višje.

Površniki, ulstri, pelerine in haveloki po globoko znižani ceni. 1842 13

Angleško skladišče oblek.

LJUBLJANA, Mestni trg št. 5.

Kavarna „Prešeren“

Danes, torek, 11. septembra

KONCERT

Ijublj. seksteta na lok.

— Začetek ob 10. uri zvečer. —
Vstopnina prosta.

K obilni udeležbi vabi

Ant. Stuppan.

2033 1-1

Naznanilo.

Podpisani slav. občinstvu uljudno naznanjam, da sem prevzel

kavarno Mayr v Kranju

Kokrsko predmestje, v zvezdi.

Petrudil se bodem slav. občinstvo zadovoljiti med drugim tudi z najboljšim pivom, finimi pristnimi vini v buteljkah, šampanjeom, finimi likerji in miznimi jedili.

Za mnogobrojen obisk se priporočam z odličnim spoštovanjem

2016 3-3

FRANC SPLICAL.

2231 220

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v **CELOVCU.**

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obilgacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promete izdaja k vsakemu šrebanju.

Akcijski kapital K 2.000.000.—.

Zamenjava in eskomptuje

iztrebane vrednostne papirje in vnovčuje sapale kupone

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

Rekompt in inkasno menlo

Rezervni zaklad K 200.000.—.

Daje predajme na vrednostne papirje.

Zavaruje srečke proti kurzal izgubi.

Podružnica v **SPLJETU.**

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vridga.

Promet s čeki in nakaznicami.

Podružnice:

Praga z menjalicami: Graben 25, Mala stran, Most, ulica 17, Žitkov, Husova ulica 37, Brno, Veliki trg 10, Baden, Glavni trg 4, Češka Ljpa, Češka kamnica, Moravski Zumberg, Schillerjeva cesta 3, Mödling, Fran Josipa trg 9, Novi Jičín, Črna cesta 8, Plzeň in Svitava.

Menjalnice na Dunaju:

I. Wollzeile 10, II. Taborstrasse 4, III. Ungargasse 69 (vogel Rennweg), IV. Wiedner Hauptstrasse 12, V. Schönbrunnerstrasse 88 a, VII. Mariabferstrasse 76, VIII. Lerchenfelderstrasse 132, IX. Alserstrasse 32, X. Favoritenstrasse 59, XVIII. Währingerstrasse 82, XXI. Hauptstrasse 22.

Menjalnična delniška družba 67 150 94

„MERCUR“

Dunaj, I., Wollzeile 10.

Ako. kapital K 16.000.000. Resor. zaklad K 7.000.000

Najkulantnejši

nakup in prodaja vseh vrst rent, državnih papirjev, akcij, prioritet, zastavnic, srečk, deviz, valut in denarja.

Zamenjava in eskomptiranje iztrebanih zastavnic in obilgacij, srečk in kuponov.